

עין משפט
נר מצוה

רפ"ה א מ"י ס"ט מ"ה
שמיטה ויזל ה'
ט סמך לארץ רע"א (טו"ש)
ח"ת ס' קו סמ"ך כנ':
רפ"ו ב מ"י ס"ג מ"ה
מכירה ה"ט טו"ש
ח"ת ס' רג סמ"ך :

מוסף תוספות

א. ראטנשליסן דירד
שכיל ספיר לפי שיש
לכלותם. חסדי הראש.
ד. דרכה חסדי רב רב
נגשו ועמד. רשביא.
ו. וכן מוכח בפי' ר"ח
ונכונה חסדי רב
אנכ המה. חסדי
הראש. ד. ארא ודאי
המקנה דרוב קניין וזכי
שלא מקנה לצורך הקנה
כפי הקנה וקנה
בבית המלך המלך
לשונא. שם. ו. ויאלול
שכל. חסדי רב. א. לא
תקנה חסדי רב. שם
ענין למד. חסדי הראש.
ח. חסדי רב. חסדי רב
ח. חסדי רב. חסדי רב

תום' ר"י הזקן

[illegible]

בו:

ב עֵינָה פֿרוֹסבֿוֹר. דאָמער נאָכמאָכט גײַטן (דף לו.) אַזן
נאָכדעם פֿרוֹסבֿוֹל אַלס על הקרקע אַזל אַמטלעכען אַל
נאָל נאָלענען אַזל אַס יז לז קרקע נל שזאָל ללז נאָכדעם
אָסבֿוֹל אָס נאָכדעם נאָל אַל נאָכדעם נאָל אַל נאָל

ין כותבין עליו משום מלחא
 ית שמלחין לאדם שאין לו
 ומלחא דלא שפיר לא ענדו
 (תאם) ור"ת פי' דהקטן טעמא
 פורסובל על דריקת משום
 לגבות חובו ואע"ג דליכא
 דקטן חזי לגבות כל
 האידא דלגבי דלגבי דכמותו
 י שפירא נפו (דף ק"ג) דנבי
 י (ס:) ד"ג א"א מא' דרם
 יהיה בפשיטה דליתיה
 סתנה ונקינהו ביה"ה אב
 סבבא דנקינהו ביה ששים
 כן הגיה רש"י בפירוש כחיה
 גירסא זו בא לקיים הכי
 תחדא דלעולם מיירי לדמי
 גירסא דליתיה תכניהו נקניהו
 אב אחר דליכא למימר
 דאזיל כיון שלא יצואו לידו
 שפירא שפירא סיבואו לידו
 יכול לומר אשמר ושמיט
 דבזב פסירא תבז
 חרת אלא מאי לדמי ליקניהו
 בתפשיטה אלא מאי חת לך
 ליתיה למקח מתנה דליקניהו
 ליתיה למקח מתנה
 דתלפין ונקינהו יהיה
 דלא סמכה דעתיה ופי
 אינה עומדת י"י הכי נמי
 ומתנה מדקדק (הר"ר שש"ר)
 על קנין סודר אלא בפני
 שפירא לא הקנה לו בתלפין
 שלא היה מושיב כלום כיון
 למקח מתנה בפניו ופלא
 דנפיק ריבין שפירא מעשה
 שקוין בסודר שלא בפני
 המקבל מהנה יעוד מדע
 גמרא משמע שפירא קנין
 אלא בפני הקונה ע"י אחר
 קוין מן המקנה עבורו
 וקניה מיניה תבזב דכשר
 (ב"מ דף ק"ז.) וזכמה
 (מרי"ט) שקט מדו והוא דקח

זמננו בכל מקום שהעדים רגילין לקנות מן המכנה לצורך
אם אין מועיל קנין העדים אלא בפנינו למה עשאוהו עיקר
קנין הקונה דמועיל לעולם אבל של עדים אין מועיל אלא

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

ולכתוב עליה **פרוסבול**. דלמירין במכתב גישין (דף לז.) אין כותבין פרוסבול אלא על הקרקע ואם יש קרקע כל שהוא ללוה כותבין עליו פרוסבול אף מחוץ גדול וזכו לא תשמעו שניעות דרי תקון הלל פרוסבול לשיעור הכרעות מהון דמלוה הכתיבה היא: (למאן חזי

כמה מטלטלין ילכו: כה: **שנ"ב** כה: **מחט**. וזוהי מחט היה מוכר לו ע"ס הקרקע: **קבסין**. ליערמי: **איכסל תנא**. הולך תנא לערום ולהשמיע קריית מנחשין: **מדוני**. מאותו מקום דכתיב (ויחשב יצ) מלך מדון אחד: **אין לך קנסה**. לקמן פריך וליקניניהו כמשיכה ולא כחליפין: **שיקנס ע"ג בני קנסה**. **ולא היה לו קרקע**: **ולקח לו בית מלג אחד גרסי**. וקס"ד קרקע מלא רוחב סלע שהוא מעצב. **אין סלע ממש שהוא גבוה** וחדוד ויש להעמיד עליו גגן וזכויות: **דקשי כי סלע**. דלוי צ"ת ורעהי (היא) ולקחה בזול: **שחלה בירושלים**. ומאן דמי חלה סבר לה כר' אלעזר דאמר בבבא בתרא"א אחד בריא ואחד מסוכן אין דבריו קיימין בדבריו אלא בקנין דלית ליה דדינן שכיב ארע כחבונין וכמסורין דמו לפיכך אמרו אין לו תקנה להקטנו אלא על גבי קרקע ולקמייהו ואמרין וינקיעניהו כמשיכה ולא כחליפין: **ושחרי לה שסיס בריא**. אבל חלה לא אטריך להכי דדבריו שכיב מרע כחבונין וכמסורין כדכנן דלויצי דר' אלעזר: **אין רוצה**. בית ורעהי שבע הקב בסי משני סאחים בחצר המשכן: **לדמי**.

מוסף דעם

[illegible]

למאי חזי הכא במאי
נברא דאי ס"ד מאה
מש ניקניהו ניהליה
דמי ניקניהו ניהליה
למקבל מתנה ה"ג
וניחניהו ניהליה אגב
ה סבר שמי ואביל
תקנה ה"ק למאי דלא
תקנה עד שיקנם על
מעשה ברבן גמליאל
פינה אמר להם רבן
שאני עתיד למוד
נתון
ביתו: מאי אין לו תקנה. הא יכול לזכות על ידי
אחרים אם ירצה: שמי באין כפסינא. ושכח ולא נתן רשות לתרוס:
נתון

וְעַתָּה שֶׁאֵין מוֹעִיל כְּלוֹם אֵלֶּה צִפְנֵי הַקּוּדֶשׁ וְאֵל הוּא יְכוֹל לַעֲשׂוֹת כְּמוֹ
לְדַלְתֵּיהֶם לִמְקַבֵּל מִמֶּנּוּ וּלְכַן אֵל הַקֶּדֶם לֹא צִמְעִינִן עַיִי אֲחֵר שֶׁלֹּא
הַסּוֹס דִּלְעֵי דְּבֵי מִקְנֵה פִסְקִין לִיָּהּ אֵלֶּה אֲמַת הוּא אֵל הוּא מִשְׁכַּח הוּא
אֵל הַרִם וְשִׁמְתָה וְאֵל תָּנֹן חֲדָר הַתְּלוֹס וְהִיא מִמֶּנּוּ מִמֶּנּוּ מִתְּלוֹס עֲשׂוֹר
רִיִּים שְׁמֵרֵם דְּמוּקֶה וְאֵל חֲדָר שְׁאִינוּ מוֹאִלִּים מִמֶּנּוּ יְדוּ דְּבֵר שְׁאִינוּ
אֲכַלְוּ בְּנֵי בִימֹה הֵכֶל וְאֵל הַעֲשׂוֹר עֲלֵמֹה מִיָּהּ יֵשׁ לִתְרַן כֵּן שֶׁלֹּא הִיא
בִּימֹה הֵכֶל קוֹדֶשׁ שִׁיבָה וּמֵן הַמִּתְרֵם מִיָּרֵשׁ מִעֲשֶׂה וּמִיָּהּ קֶשֶׁה אֲחֵר
כִּיּוֹן חוֹקֶה עַל חֲדָר שֶׁאֵין מוֹאִלִּים מִמֶּנּוּ יְדוּ דְּבֵר שְׁאִינוּ מוֹאִלִּים
שֶׁס׳ אֵין וְעוֹד שֶׁלֹּא וְהֵלֵךְ אֵל עֲשֶׂה כְּלוֹם כִּיּוֹן שֶׁלֹּא אֲחֵר שֶׁאֵין
הַכּוֹסִים (דְּמֵא פ״ו מ״ד) דְּלִמָּר עֲשֶׂה מִעֲשֶׂה רִאשׁוֹן תִּשְׁעֵה מִעֲשֶׂה
יְדוּ לִמָּד נִתּוֹן לִי אֲלַעֲזֵר בֵּן עוֹרִיִּים הֵסִיִּים כְּהֵן לִמָּה וְהִלְךְ לִיָּהּ
יָמֵיהָ צִבִּית רַבֵּן מִגְּשִׁילֵל וְאֵל יְדוּעִים שִׁמְתָה וְאֵל וְעוֹד קֶשֶׁה אֲחֵר
בְּתוֹסְפִתָּהּ (מִעֲשֶׂה שֶׁס׳ בְּחִפּוֹ עַל מִחּוּלֵּל עַל אִסֵּר עַל וְאֵל קֶשֶׁה
לְדוֹרוֹת וּמִיָּהּ עֲלֵה הֵיִלֵּךְ עֲבֻדָּה לְדִרְבֵּיִי יוֹרִי וְיֵשׁ מִתְּלוֹס וְאֵין
וּמִר פִּירוֹת שִׁבְלִי זֶה יְהִי מִחּוּלֵּל עַל מַעֲוֵה שִׁבְלִיִּים אֲחֵרֵי לֹא
יִשְׁעוֹר הִיא הֵסִיִּים לְרִיךְ לְעֵבֶר מִעֲשֶׂרֻמִּים מִתּוֹךְ בִּימֹה וְלִמָּסֹס לְעִמְלִין
וּמִתִּין תְּרוּמָה וְתְרוּמָה מִעֲשֶׂה לְכָן מִעֲשֶׂה רִאשׁוֹן לְזֵי מִעֲשֶׂה שִׁמְתָה
הֵסִיִּים תְּרוּמָה וְקִמְנֵי תָרֵה הִיא מִי הֵסִיִּים פִּירוֹתֵי צִבּוֹרִים וְרוֹקִיִּים
מִמֶּנּוּ

בואל לשם כן על מנת להקנות לו (שם), בריא היה. כשעת מתנה ולא"כ מת (שם), עישר שו
 'עשרו באשר הוא שם (בר"מ י"א).

כפני הקונה וגם למה הורגלו לעשות כבודו של עדין
ויקחו לו יושב גורמא וזו לפי מה שפירסו בקוטרס דפי'
שום אדם שיהיה חפץ בהגמלו כי קונו ליתן סודרו וסודרו
העשה ברכו בזה"א ויורא" פי' בקוטרס דפי' כגמולו
שהיה ירא שמה יאכלו בני אדם ממנו ויסמכו עליו וס'
וקשה דליכ' מה היה מועיל וקומו אדרבה גרע טפי שגמלו
אין כן שאלה הרבה תנאים זכרי והיה יודע שלא יאכלו
ומה עד שאלה מקומו ואלו הדברים שאני מתקן ואלו א'
מה למה היה צריך ליתן להם ולהשכיר להם מקום בקריא'
ועוד היה לו לפרש כמה מעשר כי ההיא דהלוקח מן מב'
ר קשה (לדעספאן) מני א"ר יהושע מרומת מעשר שאני
היה לו לראש שמה יאכלו בני יצתו ממנו שאלה התנאים
הם מקום לנפשו לו לרדמום והיה בעיל בהשפעתו דה תנאים
חכמים אומרים לא קרא לו שם עד שיקבע לו מקום לנפשו
הבית אמרו נראה הלאך מעשר בזה"כ הוא פירומו והיה
המתקן השכר מעות ואינדן נפשות ואמר ר"מ ששע'
ע' (תוספתא) דמקטת מעשר שני דקמי' זילד מנות יצור'
עני לעני ומתענין בזה"ת ור"ש ואמר הברבור ויתוס'

יד ללא סמכה דעמן עד שיקנה כ"י (שם). ולקח בית סלע. שאיז ראה לזייעה וקנ
 מישר מעשרותיו ורובסה לו ומיה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones